

پنجمین جلسه آموزش خانواده با حضور دکتر عزیزی با عنوان تربیت دینی

پنجمین جلسه آموزش خانواده روز دوشنبه ۹۷/۱۱/۱۵ ساعت ۱۵:۳۰ الی ۱۷:۰۰ با حضور دکتر عزیزی با موضوع تربیت دینی در سالن اجتماعات دبیرستان برگزار گردید.

خلاصه مطالب مطرح شده در این جلسه به شرح ذیل می باشد:

چهار رویکرد تربیتی: تصویر سازی، تشویق، تقلید و تحقیق به شرح زیر بیان گردید.

تصویر سازی: می توانیم بر این باور باشیم که از تولد تا ۸ سالگی تصویرسازی متافیزیک که کودک نسبت به آن واکنش مثبت یا منفی خواهد داشت شکل می گیرد، البته این امکان وجود دارد که در بزرگسالی این نظر تغییر کند. در خصوص مسائل دینی و تربیت دینی در این سنین بهتر است تصویرسازی مثبت ایجاد کنیم مثلاً رفتن به نماز جمعه در ماه رمضان با عطر و گرما شاید شکل منفی بسازد و رفتن به نماز جمعه با رنگ شاد همراه با تفریح و تغذیه مناسب یک تصویرسازی مثبت خواهد بود.

تشویق: در سنین ۷ تا ۱۴ سالگی ایجاد انگیزه درونی با کمک عوامل بیرونی، تشویق در زمینه تربیت به حساب می آید. به یاد داشته باشیم تایید با تاکید فرق دارد. اگر تایید کنیم حس خوب ایجاد می شود و اگر تاکید کنیم حس بد. مثلاً اگر برای نماز خواندن پول بگیرند این نوعی شرطی کردن منفی است. نکته مهم آن است که تشویق باید به اشکال مختلف باشد و حتماً زمان را در آن در نظر بگیریم.

تقلید از دوستان: در سنین نوجوانی به نوعی دوستان پرستش می شوند.

تقلید از گروه همسالان: می پذیرند ولی لزوماً عمل نمی کنند.

تقلید از نفر سوم غیر از خانواده: که می تواند به عنوان یک مشاور باشد.

تقلید از نفر چهارم پدر یا مادر که بچه ها آن ها را نمی پذیرند.

در خصوص تقلید از دوستان و همسالان ما باید به وجود دو نوع نوجوان اشاره کنیم:

۱- نوجوان تاثیر گذار (لیدر هستند «رهبر» و اعتماد به نفس بالایی دارند)

۲- نوجوان تاثیر پذیر (منفعل، ترسو و تابع)

داشتن نوجوان تاثیر پذیر به مراتب خطرناکتر از نوجوان تاثیر گذار است.

بچه ها دوست دارند تقلید کنند و شبیه شوند. ما به عنوان پدر و مادر باید با گروه شبیه خودمان مراوده و فت و آمد کنیم.

در خصوص مشاور و نفر سوم بهتر است در مشاوره های جمعی صحبت کنیم که فکر نکنند مستقیم با او حرف می زنیم. تحقیق: یعنی حقانیت موضوع که ظاهراً سن ۲۲ تا ۴۰ سالگی به تحقیق رسیدیم اما لزوماً این مورد سن ندارد. نه نیاز به تشویق هست و نه تنبیه، چون به سن ثبات رسیدیم. گاهی می بینیم که بچه ها در سن کمتر به تحقیق و ثبات رسیده اند).

و اما بحث تربیت دینی که باید به این اشاره کنیم تربیت مقوله مهارت است. حیا تربیت است. خدا تربیت است. تحقیق ما را به خدا و حیا می رساند.

بهترین خانواده خانواده ای است که پدر و مادر هماهنگ باشند. در جامعه ما مشکل تعصب است و نه دین.

بچه ها را چگونه به تحقیق برسانیم؟ اول به این سوال پاسخ دهیم که دین چیست؟

۱- اخلاقیات ← که تربیت نقش مهمی در آن دارد.

۲- باورها ← باور به عشق خدا (به یاد داشته باشیم در دوران جنینی در ۵ و ۶ و ۷ ماهگی سن انتقال از مادر به جنین است).

۳- احکام ← نماز

ترتیب این سه اصل بسیار مهم است . اگر اشکالی در جامعه و خانواده می بینیم به خاطر آن است که از احکام شروع کردیم و خواستیم به باور و اخلاق برسیم . برای همین نتایج منفی فاحش می بینیم .
در بحث اخلاقیات سهم پدر و مادر ۵۰+۵۰ است .
در بحث باورها سهم مادر بسیار است و بهتر است که مادر به عهده بگیرد .
و در بحث احکام چون پدر سهل گیرتر می باشد بهتر است او این وظیفه را انجام دهد .
در آخر بدانیم که دین یعنی آسمان ، چون آسمان روزی می دهد و خوبی ها را بر می گرداند به ما ، پس دین را به آسمان وصل کنیم .

